

همراه با یکی از مادران شهیدای مدرسه شجره طیبه میناب؛ از بچه‌ام فقط یک پا مانده بود

لیلا جان قربان! می‌خواهم از دو برادر برایت بنویسم. دو برادر به نام‌های هانی و حامد پریتهقی نژاد که حالا دیگر باید یک شهید، اول اسم هر کدامشان بگذاری. برادرانی ۱۰ و ۷ ساله که نا جوانمردانه در جنگ تحمیلی رمضان سال گذشته، وقتی تازه دفتر و کتاب‌هایشان را روی میز پهن کرده بودند تا بیاموزند، دشمن جنایتکار به آن‌ها و مادوباره یادآوری کرد که ذات خبیثش به کودکان هم رحم نمی‌کند...

سخت است حرف زدن، پرسیدن، نگاه کردن و دوام آوردن جلوی مادری که دو فرزندش را در یک لحظه از دست داده است؛ مادری که بدن بچه‌های شهیدش را از میان آوار مدرسه به سختی پیدا کرده، مادری که در سردخانه از پسرش فقط یک پایافته؛ آن هم زانو به پایین پای بی که جوراب تکه تکه شده‌ای که صبح پسرک پوشیده تا به مدرسه برود، گواهی شده برای آنکه بگوید پسر اوست.

